

ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΦΤΑΙΜΕ ΚΑΙ ΟΧΙ ΟΙ ΘΕΟΙ

Οί δὲ πολλοὶ οὔτε ἂν τυραννίδος διδομένης ἀπόσχοιντο ἂν οὔτε στρατηγίας οὐδ' ἑτέρων πολλῶν, ἃ παρόντα βλάπτει μᾶλλον ἢ ὠφελεῖ, ἀλλὰ κἂν εὐξαιντο ἂν γενέσθαι, εἴ τῳ μὴ παρόντα τυγχάνει· ὀλίγον δὲ ἐπισχόντες¹ ἐνίοτε παλινωδοῦσιν², ἀνευχόμενοι ἅπτ' ἂν τὸ πρῶτον εὐξωνται. ἐγὼ μὲν οὖν ἀπορῶ μὴ ὡς ἀληθῶς μάτην θεοὺς ἄνθρωποι αἰτιῶνται, ἐξ ἐκείνων φάμενοι κακὰ σφίσιν εἶναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφίσιν εἴτε ἀτασθαλίαις εἴτε ἀφροσύναις χρῆ εἰπεῖν, ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσι. Κινδυνεύει γοῦν, ὧ Ἄλκιβιάδη, φρόνιμός τις εἶναι ἐκεῖνος ὁ ποιητής, ὃς δοκεῖ μοι φίλοις ἀνοήτοις τισὶ χρησάμενος, ὁρῶν αὐτοὺς καὶ πράττοντας καὶ εὐχομένους ἅπερ οὐ βέλτιον ἦν, ἐκείνοις δὲ ἐδόκει, κοινῇ ὑπὲρ ἀπάντων αὐτῶν εὐχὴν ποιήσασθαι·

«Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλά, ἀνθρώποις εὐχομένοις καὶ

ἀνεύκτοις³ δίδου, τὰ δὲ δειλά⁴ καὶ εὐχομένοις ἀπάλεξε⁵.»

Να μεταφραστεί το κείμενο

Πλάτωνας, Αλκιβιάδης 2, 142

- Να βρεθούν και να χαρακτηριστούν οι υποθετικοί (φανεροί και λανθάνοντες) λόγοι του κειμένου.
- **ἐπισχόντες**= Να αναγνωριστεί γραμματικά και να κλιθεί στο χρόνο που βρίσκεται σε όλες τις εγκλίσεις.

¹ ἐπέχω= σταματώ, διακόπτω (επίσχεση εργασίας)

² παλινωδέω= αναιρώ προηγούμενες αποφάσεις (πράξεις, πρακτικές κ.λπ.) μου

³ ἀνεύκτοις= από το ρήμα εὐχομαι

⁴ τὰ δε δειλά = τα κακά, ανοσιουργήματα

⁵ ἀπαλέξω= αποκρούω, απομακρύνω (αλεξικέρανο)